

Dominee Pesulima, predikant van de eerste generatie, zei bij het 30-jarig jubileum van de RMS op 24 april 1980: "God zal zeker naar u omzien".

Het papier dat ik vasthoud, is de tekst van de preek van dominee Pesulima. Ik ben dankbaar dat ik als zevende predikant van de gemeente Lunteren boeken en preken heb gekregen van dominee Pesulima, de eerste dominee van de gemeente Lunteren.

De vraag is, is het waar dat God naar ons omziet? Ik zeg vrijmoedig: "ja". God ziet naar ons om. 72 jaar lang was God met de Molukkers in het vreemde land. In 1964 bracht God de eerste generatie uit de kampen de Biezen en de Bruinhorst naar Lunteren.

Lunteren was de plaats die God aanwees aan de kinderen, kleinkinderen, en achterkleinkinderen van de eerste generatie uit de kampen de Biezen en de Bruinhorst.

3 jaar nadat de eerste generatie in Lunteren ging wonen, gaf God hen het kerkgebouw aan de Thorbeckestraat waar de eerste generatie GIM- en NGPMB-gemeenten samenkwamen.

29 jaar later, in 1996, werd door hard werken en bidden het Bethaniekerkgebouw ingewijd, en tot op de dag van vandaag staat het er als een plaats voor de Molukse mensen in Lunteren om elkaar te ontmoeten en samen God te aanbidden.

27 jaar nadat we deze kerk in gebruik namen, op 1 mei 2023, erkende de gemeente Ede het leed van onze Molukse KNIL militairen en neemt de grafrechten en het onderhoud over.

Als we kijken naar de geschiedenis van het Molukse volk in Lunteren, dan wordt bewezen wat dominee Pesulima zei: God heeft naar ons omgezien. 72 jaar heeft God gewaakt en gezorgd voor de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen van de eerste generatie.

72 jaar hebben de Molukkers overleefd in een vreemd land. 72 jaar lachen en huilen Molukkers in dit land. Vandaag kunnen we zien dat God 72 jaar lang het Molukse volk in het vreemde land heeft geholpen, bewaakt en begeleid.

Vandaag kunnen we met trots zeggen dat de Molukse gemeenschap in Lunteren een prachtig kerkgebouw heeft. Vandaag kunnen we met trots zeggen dat we een ana upu stichting gebouw hebben.

Vandaag kunnen we met trots zeggen dat we een contract hebben getekend met Woonstede dat de woningen in de Molukse wijk Lunteren alleen bewoond mogen worden door Molukkers. Vandaag kunnen we met trots zeggen dat we seniorenwoningen Ayah en Bunda hebben.

Vandaag kunnen we met trots zeggen dat we een fatsoenlijke plek hebben om te wonen, dat we een baan hebben en dat onze kinderen naar school kunnen.

Vandaag zijn we er trots op dat het bestuur van de gemeente Ede haar verantwoordelijkheid heeft genomen door de eerste generatie van Maluku in Lunteren van grafrechten en onderhoud te voorzien.

Het bewijst wat dominee Pesulima zei: God heeft naar ons omgezien. De vraag is: Hebben we er ooit bij stilgestaan dat alles wat we tot op de dag van vandaag hebben ontvangen, alles wat onze familie tot op de dag van vandaag heeft ontvangen,

alles wat de Maluku-gemeenschap in Lunteren tot op de dag van vandaag heeft ontvangen, alles wat onze kerk in Lunteren tot op de dag van vandaag heeft ontvangen, Gods geschenk is?

In onze lezing van vandaag erkenden Jozua en Kaleb dat het God was die de Israëlieten bijstond en hielp, zodat ze het beloofde land Kanaän konden binnengaan. En konden genieten van de overvloedige zegeningen van het land.

Jozua en Kaleb geloofden dus dat alle zegeningen die de Israëlieten ontvingen van God kwamen. Net als Jozua en Kaleb geloofden ook de eerste generatie Molukkers dat de zegeningen die zij in hun leven ontvingen van God komen.

Als voorganger van de Molukse kerk ben ik dankbaar dat God mij de kans heeft gegeven om de laatste eerste generatie Molukkers in Nederland te ontmoeten. Tot op de dag van vandaag heb ik 3 oma's uit de eerste generatie Molukkers ontmoet.

1 van hen is inmiddels door God geroepen. Wat ik geleerd heb van de eerste generatie is dat God de hoogste positie in het leven moet krijgen. Voor de eerste generatie is God kostbaarder dan alles in deze wereld.

Zelfs op hoge leeftijd gaan ze trouw naar de kerk. Oma Diek, 99 jaar oud, zegt altijd tegen me "dominee, God heerst over alles in deze wereld",

Oma Etji, 93 jaar oud, zei: "Dominee, de kerk is mijn thuis, ik bid tot God om me sterk en gezond te maken voor slechts een uur, zodat ik naar de kerk kan gaan".

De eerste generatie hield vast aan hun geloof in God tot hun laatste adem. Geloof is een kostbare erfenis die de eerste generatie aan ons heeft nagelaten.

Wat we moeten doen, is er serieus naar streven dat de erfenis van geloof die we van de eerste generatie hebben gekregen, de meest waardevolle en belangrijkste erfenis in ons leven wordt.

Waarom? Omdat alles wat we in deze wereld hebben niet kan worden meegenomen als we sterven. Het enige wat we met ons mee kunnen nemen als God ons naar huis roept, is geloof. Amin